

‘Wat je aandacht geeft, groeit’

Jan Hofman, directeur van Donnerschool,
‘bezield door verbinding’

‘Speciaal voor mij’ is de slogan van de J.H. Donnerschool in De Glind. Directeur-bestuurder Jan Hofman (58) uit Hoevelaken draagt dit speciaal onderwijs een zeer warm hart toe. Mede vanuit zijn christelijke geloofsovertuiging.

Freek Wolff

Dit jaar is de vereniging Vrienden van de Donnerschool opgericht. Hoe kwam dat zo?

„Leerkracht Willem Massier uit Barneveld heeft een zwak voor onze school, ook omdat sommige mensen er een verkeerd beeld van hebben. Daarom richtte hij een comité van aanbeveling op, waar ook de burgemeester deel vanuit maakt. Nu zijn er al zo’n zeventig bedrijven en particulieren vriend van de Donnerschool. Dat heeft onze school nodig. Ik ben hier nu vier jaar werkzaam en zag dat de faciliteiten in het speciaal onderwijs minder zijn dan elders. We hebben nu tachtig kinderen in de basisschoolleeftijd. Ook is er een voortgezette afdeling tot en met achttien jaar, met honderdtwintig jongeren. We leiden op tot en met vmbo theoretische leerweg. Deze leerlingen doen examen bij De Meerwaarde. Met het Johannus Fontanus College werken we aan vmbo-t. We zijn met hen in overleg voor de havo/vwo en leerkrachten van die school geven af en toe les op onze school. Maar dat is vrij complex, want onze faciliteiten zijn minder, omdat we bekostiging krijgen per leerling. Tegelijk hebben we kleinere groepen en veel ondersteuning nodig, met specialisten als een psycholoog en maatschappelijk werker. Onze school heeft immers leerlingen met trauma’s. Zij hebben soms veel meegemaakt. Zo hebben we ook te maken met leerlingen met ADHD, hechtingsproblematiek en autisme. Deze kinderen hebben veel meegemaakt, vaak met (gedwongen) wisselingen van gezin en scholen. Hier komen leerlingen uit de wijde regio. Het zijn fijne kinderen, maar ze zijn vaak beschadigd. Ze hebben een verhaal en ik heb veel respect voor hen. Een klein aantal komt uit de gezinshuizen van De Glind. Het doet ons goed dat er vrienden zijn die ons ondersteunen (zie de website: www.vrienden-donnerschool.nl).”

Hoe gaan jullie om met deze kinderen?

„Veel leerlingen gaan eerst een fase in van koppigheid en boosheid, want als je ongelukkig bent, ga je je anders gedragen. Dat is een schreeuw om hulp. Wij kunnen

hier goed mee omgaan. We straffen dit gedrag niet af, maar hebben een liefdevolle benadering. Onze leerkrachten zitten niet op fysieke macht. We begrenzen het gedrag wel. Daarvoor hanteren we een speciale methode die heel voorspelbaar en gestructureerd is, want dat willen onze kinderen graag. Zo is er een plek in de klas waar een leerling tot rust kan komen. Als dat niet helpt, hebben we een ‘switch’. Dat is een andere ruimte, met zitzakken en op de muur een boomlandschap en dieren. Daar is altijd een begeleider aanwezig. Een kind kan daar een minuut of vijf tot rust komen. Als het dan in de klas terugkomt, gaat hij op een stip op de grond staan en kan hij contact met de leerkracht maken. Dan is het ook weer goed. Er is nog een rustruimte, met een zachte bekleding, rustige kleur en gedempt licht. Om het denken van de leerling te veranderen. In uiterste noodzaak moeten we fysiek ingrijpen. Daar hebben we speciale technieken voor, om de kinderen geen pijn te doen. We willen ze immers juist beschermen. De agressiviteit is heel erg afgenomen op onze school.”

Ik zie hier een poster met 101 kreten om de leerlingen te waarderen. Is dat zo belangrijk?

„Ja, we werken met waardierend leiderschap, dat is de basis. We gaan altijd na wat er is en hoe we kunnen dromen. We benoemen sterk wat er goed gaat, want op die manier komt een kind in z’n kracht. Wat je aandacht geeft, groeit. We belonen de kinderen veel.”

Is uw visie op kinderen gebaseerd op een christelijke levensovertuiging?

„Zeker. Ik ben geboren in Hoogvliet in Rotterdam en vond het als kind verschrikkelijk op school. Daarom vind ik dat een school veilig en helpend moet zijn in een rijke leeromgeving. Mijn missie is dat een meester of juf inspirerend moet zijn. In het lichaam zit je ziel. In Johannes 1 lees je dat het Woord vlees geworden is in Jezus, terwijl het Woord ook in mensen vlees geworden is. Mijn bezieling is om iets voor deze leerlingen te doen. Juist voor kinderen in een kwetsbare situatie, dat zit in mijn genen en daar ben ik grenzeloos in. Dit raakt me echt, want dat is mijn

kern (raakt geëmotioneerd). Daarom voel ik me op mijn ziel getrap als mensen negatief over mijn kinderen op deze school spreken. Ze zijn afhankelijk van de volwassenen om hen heen, die samen als een vangnet moeten fungeren. Dat verdienen ze gewoon. Ik heb bewondering voor de leerkrachten en andere medewerkers die dit waarmaken. Met elkaar kunnen we veel bereiken. Dat is de kracht van samenwerken. Daarom houd ik er niet van om in een ivoren toren te gaan zitten. In de samenwerking wil ik graag vertrouwen op mijn intuïtie, want tegenwoordig heb je ook geen tijd meer om alles cognitief uit te pluizen. Je voelt meestal wel of er een krachtige verbinding mogelijk is. Ik geloof erg in mensen die op je pad komen. Om samen de droom die je hebt, waar te maken.”

U bent christen. Hoe geeft u dat vorm en inhoud?

„Ik heb een spirituele manier van leven. Petrus ziet Jezus over het water lopen en stapt uit de boot en gaat ervoor. Het lukt hem dan ook om over het water te lopen. Op het moment dat hij twijfelt, zakt hij weg. Daarom wil ik vanuit die bezieling eraan werken dat deze school de beste wordt. Ik heb minister Arie Slob geweest op de achterstand in faciliteiten van het speciaal onderwijs. Er zijn minder keuzes en dat vind ik oneerlijk. Ik heb in vier jaar gelukkig veel mensen ontmoet die achter mijn droom gingen staan, zoals de mensen in de raad van toezicht, het managementteam en de medezeggenschapsraad. Hierdoor komen ook de schoolteams in balans, wat nodig is voor stabiliteit, betrouwbaarheid en ontwikkeling. De school was